

Lieferinge

Lieferinge is allicht het "dorpste" dorp van de elf Ninoofse deelgemeenten. De dorpskom is dan ook beschermd. Een kasseibaan, een handvol inwoners, het schilderachtige Onze-Lieve-Vrouwekerkje... Het zou zo "Het Dorp" van Wim Sonneveld kunnen zijn — al is er geen slagerij en geen kroeg. Het mooie kunstwerk op het dorpspleintje, van de hand van William Arijns, herinnert aan de tijd waarin zwaluwen massaal op de koperen elektriciteitsdraden neerstreken. Net over de grens met Vlaams-Brabant staat het waterkasteel Heetvelde. Het lieflijke Lieferinge is een pareltje om in te wandelen.

Oppervlakte

124 Ha

Naam

In 1126 komen we 'Leffregem' tegen, in 1215 'Lifregem'. Een oorkonde uit 1260 vermeldt 'Lifreghem' en in 1437 wordt het 'Lieftringhen'. De betekenis luidt: woning van de lieden van Leudifrip of Laidfrid; woning van de familie van Liefher.

Geschiedenis

Deze - op één na kleinste - Ninoofse deelgemeente was een van de negen lokaliteiten die men 'serveplaatsen' noemde. Hier oefenden de Graven van Vlaanderen bepaalde herenrechten uit. Zo hadden zij bijvoorbeeld recht op het beste stuk uit de erfenis van de dorpsbewoners. De Graven van Vlaanderen werden hierin opgevolgd door het kapittel van de Kathedraal van Kamerijk.

Midden 14de eeuw werd het dorp door het kapittel afgestaan in leen aan het geslacht van Massemen. De oudst bekende heer van Lieferinge is Geraard van Massemen. Via deze Geraard is een bijzonder document bewaard gebleven. Deze heer liet in 1437 "Den Lantchartere van Lieftringhen", ook wel "De Wet van Lieftringhen" genoemd, afkondigen. Dit document vormt een merkwaardige bijdrage tot de kennis van het middeleeuwse recht. Destijds werd de wet uitgevoerd en recht gesproken door de schepenen. De strafvorderingen waren volledig willekeurig en afhankelijk van de persoon. Om dat te verhelpen, liet Geraard van Massemen bovengenoemde keure afkondigen.

Door huwelijken en erfenissen komt het gebied onder het gezag van de familie van Leefdaal tot in 1703, nadien onder de familie Colins tot 1786. Baron van Celles, die de heerlijkheid had gekocht, was de laatste heer van het dorp.

Lieferinge had geen strategisch belang, hoewel het gelegen was op de grens van Vlaanderen en Brabant. De dorpelingen probeerden door landbouw in hun onderhoud te voorzien, maar de geringe grondkwaliteit liet blijkbaar geen grote exploitaties toe. Na het Ancien Régime nam de grondversnippering sterk toe, waardoor in 1846 bijna de helft van de boerderijtjes minder dan 1 hectare grond in bedrijf had. In de 19de eeuw steeg de bevolking zo sterk dat ze van 1800 tot 1900 meer dan verdubbelde. Een hoog geboortecijfer, een teruglopend sterftcijfer en de nabijheid van Ninove als opkomend industrieel centrum speelden hierbij zeker een rol.

Midden 20ste eeuw stagneerde het bevolkingsaantal. De gunstige ligging van Lieferinge, in de driehoek Ninove-Brussel-Halle en de daarmee gepaard gaande tewerkstellingsmogelijkheden, zorgden ervoor dat de bevolking slechts een geringe terugval vertoonde. Sinds het midden van de 19de eeuw werden de krijtlijnen getekend van wat Lieferinge nu nog is: een landbouw- en woongemeente waarvan het merendeel van de bevolking buiten de eigen grenzen werk heeft gevonden.

Beschermde monumenten / landschappen

- [Onze Lieve Vrouwkerk](#) (Monument 28-12-1936)
- Dorpskom (Dorpsgezicht 03-07-1981)

Wandelen in Lieferinge

Wil je nog meer te weten komen over Lieferinge? Klik [hier](#) en ontdek deze boeiende wandeling met heel veel extra info en foto's en ga zelf op stap!

Contact informatie

- **Toerisme (dienst)**

hospitaalkapel

Burchtstraat 44
9400 Ninove

- T [054 50 52 90](tel:054505290)
- toerisme@ninove.be

Openingsuren

Vandaag gesloten
Morgen gesloten
[Alle informatie](#)